

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
5 Пж 7647/16
08.12.2016.године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД у већу састављеном од судије Ђорђа Јовановића, као председника већа, судије Биљане Суботић и судије Весне Тодоровић, као чланова већа, у правној ствари тужиоца Стечајна Маса „TOP BRANDS DISTRIBUTION“ из Београда ул. Вилине воде бб., кога заступа Милорад Матић из Београда, ул. Ресавска бр. 26а против тужених: 1. „PERMIT“ доо у стечају из Новог Сада, ул. Париске комуне број 46., и 2. „BANCA INTESA“ ад из Београда, ул. Милентија Поповића број 7б, ради утврђивања ништавости вредност предмета спора 4.000.000,00 динара, одлучујући о жалби тужиоца на решење Привредног суда у Београду П. 5116/2016 од 21.10.2016. године, на седници већа одржаној дана 08.12.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Привредног суда у Београду П. 5116/2016 од 21.10.2016. године у ставу II и III изреке решења и списи предмета враћају првостепеном суду на поновно поступање.

Образложење

Решењем Привредног суда у Београду П. 5116/2016 од 21.10.2016. године, у ставу I изреке настављен је поступак, настављен је поступак ставом II изреке Привредни суд у Београду огласио се месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и ставом III изреке наложио је да се по правоснажности решења списи предмета доставе Привредном суду у Новом Саду као стварно и месно надлежном суду.

Благовременом жалбом од 28.10.2016. године тужилац побија првостепено решење у ставу II и III изреке. Напомиње да је поступак започео подношењем тужбе 04.07.2016. године, а која тужба је поднета Привредном суду у Београду обзиром да је над тужиоцем решењем Привредног суда у Београду 15 Ст.220/2010 дана 11.02.2010. године отворен поступак стечаја. Тужбом је тражено да се утврди да је ништава и да не производи правно дејство заложна изјава коју је дао првотужени дана 24.07.2012. године пред Првим основним судом у Београду а на основу које је изјаве је дозвољено да се у корист друготуженог упише заложно право извршна вансудска хипотека на непокретности. Обзиром да се поменута непокретност налази у Београду а имајући у виду и одредбу члана 51. Закона о парничном поступку, као и да се поступак стечаја над тужиоцем води пред Привредним судом у Београду а имајући у виду да је одредбом члана 58 такође Закона о парничном поступку, жалилац сматра да за суђење у овом спору није надлежан Привредни суд у Новом Саду без обзира што је над првотуженим отворен поступак стечаја пред Привредним судом у Новом Саду.

Предложио је да другостепени суд укине став II и III изреке побијаног решења и списе предмета врате првостепеном суду без враћања на поновно одлучивање.

Испитујући првостепено решење, а имајући у виду наводе жалбе суд налази да је првостепени суд доношење побијаног решења учинио битну повреду одредаба парничног поступка прописан одредбом члана 374. став 1. Закона о парничном поступку, а на коју жалилац указује.

Из списка предмета произилази да је овде тужба започета по тужби тужиоца стечајна маса „TOP BRANDS DISTRIBUTION“ из Београда а која је Привредном суду у Београду поднета 04.07.2016.године са предлогом да суд усвоји тужбени захтев и утврди да је ништава и производи правно дејство заложна изјава која је првотужени дао 24.07.2012. године пред Првим основним судом у Београду у корист друготуженог, а којим је уписана заложно право у корист друготуженог на пословној згради која се налази на парцели 7/25, зграда број 13., означена као Л-11-2, корисне површине 1553м2, приземље плус 1.на потезу „Лука“ ради обезбеђења потраживања друготуженог који има према првотуженом. Са наведеном тужилац је устао обзиром да је пресудом Привредног суда у Београду П.4388/14 од 03.04.2015. године, а која је постала правоснажна дана 25.12.2015. године успео у спору којим је утврђен да је ништав уговор о купопродаји пословно складишног простора закључен између Предузећа „Vilma Gruor“ доо из Новог Сада и Предузећа „Permit“ доо из Новог Сада, закљученог дана 07.05.2009. године и утврђено да је тужилац власник пословног објекта на кат.парцели број 7/25, лист непокретности 2050 КО Палилула, зграда број 13., корисне површине 1553м2, приземље плус 1. на потезу Лука.На основу наведене пресуде тужилац је поднео захтев да се упише право својине на наведеном објекту, када је утврдио да је у листу непокретности уписана поменута заложна изјава, а чију ништавост тражи да суд утврди у овде наведеном првостепеном поступку.Даље произилази да Привредни суд у Београду решењем П. 3599/2016 од 22.07.2016.године, прекинуо поступак у овој правној ствари обзиром да је над првотуженим Предузеће „Permit“ доо у стечају из Новог Сада, отворен поступак стечаја пред Привредним судом у Новом Саду.

Одлучујући о предлогу тужиоца за наставак поступка првостепени суд је донео побијано решење, а у којем је у ставу I наставио да поступак, у ставу II изреке огласио месно ненадлежним и у ставу III списе предмета упутио Привредном суду у Новом Саду као стварно и месно надлежном суду, налазећи да је исти искључиво месно надлежан обзиром да спроводи стечајни поступак над првотуженим.

Одредба члана 58. Закона о парничном поступку прописује да суђење у споровима који настају у току и поводом стечајног поступка искључиво месно надлежни суд који спроводи стечајни поступак. Закона о парничном поступку не предвиђа правилно заснивање месне надлежности када су обе парничне стране у стечају. У конкретној правној ствари ради се о две равноправно искључиве месне надлежности обзиром да је поступак стечаја се спроводи и над тужиоцем и над првотуженим. По мишљењу првостепеног суда у конкретној ситуацији су две равноправно искључива месне надлежности, обзиром да поступак стечаја тече и пред Привредним судом у Београду и то над тужиоцем и пред Привредним судом у Новом Саду над првотуженим. Имајући у виду да пред Привредним судом у Београду иницирано решење спора који је настао у току и поводом стечајног поступка, обзиром да се пред Привредним судом у Београду спроводи стечајни поступак над тужиоцем нема услова да се овај суд као искључиво месно надлежан огласи месно ненадлежним без обзира на чињеницу што је над првотуженим што се над првотуженим поступак

стечаја спроводи пред Привредним судом у Новом Саду. Дакле, у сукобу две искључиво месне ненадлежности, у истој правној ситуацији, има се сматрати да је заснована искључива месна надлежност оног привредног суда пред којим је поступак започео подношењем тужбе. Ово између осталог због тога што је остварење права странака на суђење у разумном року прописано чланом 10. Закона о парничном поступку, на ефикаснији начин се може остварити пред судом који у овом предмету већ поступа у одређени временски период, односно пред којим је судом и тужба и поднета.

Суд налази да су испуњени услови за примену члана 401. став 1. тачка 3. Закона о парничном поступку, те је донео одлуку као у изреци решења те је првостепено решење укинуо у ставу 2. и 3. и вратио првостепеном суду без потребе да се води поновни поступак.

БС/ЕВ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Ђорђе Јовановић.с.р.

За тачност отправка